

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility studentů vysokých škol

Akademický rok 2018/ 2019

Jméno Studenta: Barbora Tichá, Michaela Kuchtíčková

Vysílající katedra: Katedra slavistiky – sekce rusistiky, FF UP, Olomouc

Hostitelská škola: Soukromá škola Něvský institut jazyka i kultury, Petrohrad

1. Co byste doporučil/a studentům, kteří plánují studijní pobyt v zahraničí s ohledem na informační materiály o cílové zemi či místě studia, finanční podporu, jazykovou přípravu, postup, jak žádat o přijetí apod.:

Barča: Pokud se rozhodnete pro výjezd do **Ruska**, dobře si promyslete koncepci svého motivačního dopisu – je vždy velký zájem a díky dobrým argumentům, proč chcete jet, můžete mít větší šanci.

Jestliže jste již zvoleni, vše doporučuji na nic nečekat a začít s přípravami a obíháním všech dokumentů co nejdříve. I když jsem začala dost brzy, skoro celý měsíc před odjezdem jsem ještě musela zařizovat všelijaké doktory, vízum, individuální plán apod., jelikož jsem vždy musela čekat na různá potvrzení, bez kterých bych danou věc nemohla vyřídit. Naše univerzita má s Petrohradem dohodnutý max. 90denní možný pobyt, ale doporučuji jet konkrétně na **89 dní**. Jednak nebudete muset podstupovat placené testy na HIV (ty jsou při více než 90 dnech **povinné**), ale hlavně se vyhnete problému, který se stal právě nám – i když je možné vystavit vízum na 90 dní, což nám tak i ve Vízovém centru potvrdili a já zaplatila, ve výsledku mi ale **vízum dali o den kratší** (hájili se tím, že za to vlastně nemůžou a systém to jinak neumí). Byl to problém z toho důvodu, že jsem měla již dříve koupené **letenky** a kvůli tomu jsem musela **měnit** datum letenky za **4 000 Kč**.

Určitě je dobré se připravit na to, že kolem výjezdu bude hodně zařizování. Zkušenosti a zážitky získané na stáži za to ale opravdu stojí!

Co se týče finanční podpory, tak ta mi stačila, musíte ale počítat s tím, že je vždy lepší mít něco našetřené a mít i vlastní peníze – zvláště pokud chcete nakupovat a

jezdit po okolních městech. Jako studenti však máme výhodu, že za muzea a galerie většinou nic neplatíme, utratila jsem celkově max. 100 rublů (cca 35 Kč).

Co se týče dopravy v Petrohradě, vyjde vás na stejno jak v Olomouci – jedna jízda na zhruba 14 Kč (bez časového omezení), ale musíte počítat s tím, že platí pouze jedenkrát, tzn. jakmile vyjdete z autobusu/metra, musíte si opět koupit novou jízdenku. V metru je ta výhoda, že můžete přeseďat na různé linie, jak často chcete, a dojet tak do cílové stanice, nicméně autobus si musíte najít přímí. My městkou dopravu využívaly jen občas, měly jsme to do centra i do školy blízko.

Určitě má každý z nás chytré telefony a data, abychom mohli všechno sdílet – to vás určitě potěší, protože v Rusku jsou velmi nabitě tarify za minimální ceny. Já osobně jsem využila společnost Tele2, měsíčně jsem zaplatila 350 rublů (cca 125 Kč), za což jsem dostala 40 GB a neomezené využívání sociálních sítí (FB, Instagram, WhatsApp apod.), je tedy až nemožné toto kdykoliv vyčerpat. Součástí bylo i volání a SMS, to jsem však v zahraničí k ničemu nepotřebovala.

Miša: V dnešní době máme jako studenti možnosti, o kterých se nám ani nesnilo. Na bakaláři jsem velice váhala a ve finále litovala, že jsem nikam nejela. Proto jsem se na magistrovi rozhodla, že to zkusím. A bylo to jedno z mých nejlepších rozhodnutí! Odhodte veškerý strach a předsudky vůči Rusku a **jděte do toho!** 😊 Stojí to za to. Přihláška, motivační dopis a pokud vás vyberou, jak říká Barča, začíná vyřizování. Vše se ale dá zvládnout. Dostaly jsme skvělou finanční podporu – **15 tisíc/měsíc**. Za sebe doporučuji s letenkami počkat, abyste nemuseli ve finále stornovat jako my (jak Barča zmínila, systém nám chybně dal vízum o den kratší)... Je to samozřejmě na uvážení každého. Letenky koupené dopředu jsou levnější. Ale co když se stane to, co nám, že systém vygeneruje jiné datum? Asi bych s nimi přece jen počkala.

Barča: shrnutí, co je tedy potřeba před samotným odjezdem vyřídit:

- **Vízum:** k tomu budete potřebovat hned několik věcí, viz https://vhs-czech.com/page/225?domain=14&language=18#tab_818.
 - o Ze všeho nejdříve musíte počkat na pozvání z Petrohradu, než ho dostanete, zařídte si zatím všechny ostatní body
 - o Jelikož nám uznali pobyt jako stáž, za vízum jsme platily **200 Kč**
- **Barevnou malou fotografii** (на студенческий билет a vízum – **pozor!** na vízum musí být s bílým pozadím)
- **Individuální plán:** toto není nutností, ale rozhodně vám to pak usnadní získávání kreditů A či B, jelikož většina z přivezených kreditů spadne do C či B skupiny. Můžete mít max. 10 kreditů na IP, což vychází zhruba na 3-4 předměty – musí s tím vždy souhlasit daný vyučující, který vám i sdělí jeho podmínky, a následně i vedoucí katedry.
- **Zajít za paní Hořákovou ze Zahraničního oddělení:** Ona vám se vším ráda pomůže a poradí, určitě se na ni obraťte – nejlépe zajděte osobně.
 - o od ní dostanete kartičku pojištění

- **pojištění:** budete muset napsat na mail pana Zapletala (pojišťovák), který vám vystaví pojištění na dobu pobytu (toto také budete potřebovat k vyřízení víza)
- **ISIC?** Ten není nutností, dostanete totiž студенческий билет, díky kterému prokážete v Rusku status studenta
- **Letenky:** ty jsou samozřejmostí – platí, že čím dřív, tím levnější
 - Z Prahy do Petrohradu letí přímí let společností Czech Airlines, kvůli nutnému přebookování zpátečního letu mě nakonec vyšly na cca 10 000 Kč.
- **Ubytování:** To vám zařizuje UP, zeptejte se koordinátorky na podrobnější informace jako já – kde přesně budete, jak je to daleko do centra, Wi-Fi připojení apod.
 - Osobně jsem platila 15 000 rublů/měsíc (cca 5 000Kč/měsíc)
- **Tipy:** pokud můžete, zajděte si před odjezdem ke všem doktorům (zubař, gynekolog atd.), ať máte klid a nemusíte chodit v Rusku

2. Můžete poskytnout tip/ radu týkající se společenských záležitostí v hostitelské zemi/ na hostitelské instituci (kulturní rozdíly, důležitost jazykové výbavy atd.):

Barča: Petrohrad je místem muzeí (celkem asi 300) a galerií, na každém rohu na vás čeká památka nebo krásné budovy, fontány, sochy. Kulturní rozdíly jsem nijak nepocítovala. Co se týče jazykové znalosti – samozřejmě se zde bez ruštiny horko těžko domluvíte, anglicky tu umí snad jen prodavači na opravdu rušných turistických místech (když jsem si prohlížela stánky se suvenýry, automaticky na mě začali mluvit anglicky). Ale i když jsem byla v Rusku poprvé, neměla jsem jakýkoliv problém se domluvit, pokud jsem nerozuměla, jednoduše jsem se přeptala (je pravda, že někdy mluvili opravdu rychle).

Míša: Petrohrad je opravdu kulturním městem, je to cítit na každém rohu. Takže foťák s sebou! Osobně jsem se setkala s ochotnými a přátelskými lidmi, kteří mi rádi pomohli (i přes to, že město je to obrovské, plné cizinců a nikdo vám nic „nemusí“). Jak říká Barča, Rusové jsou na tom s AJ hůř než my, ale dá se to. Navíc ruština je jako slovanský jazyk češtině bližší, takže jazykové bariéry bych se určitě nebála.

3. Jaké byly hlavní rozdíly mezi vzdělávacími postupy a metodami, průběhu zkoušek atd. na domácí a na hostitelské instituci:

Barča: Oproti výuce na UP bylo studium v Petrohradě snazší. Měli jsme více přednášek než cvičení, proto jsme nedostávaly až tolik úkolů.

Míša: Já jsem přijela s tím, že nějaký zásadní rozdíl jsem vlastně ani nevypozorovala, ale když se zamyslím nad Barčiny slovy, musím souhlasit. U nás je studium těžší.

4. Jaké závěry můžete vyvodit z absolvování studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility. Splnil pobyt Vaše očekávání. Setkal/a jste se s nějakými závažnými problémy. Co jiného kromě akademického přínosu Vám pobyt dal:

Barča: Celkově mohu pobyt hodnotit pozitivně, avšak některé věci měly daleko k mému očekávání. Myslím tím například ubytování či samotnou budovu školy. První dojmy byly opravdu šokující – nehodnotím zde styl či vkus bydlení, ale zařízení celkově v rámci toho, že má být byt přizpůsoben příjezdějším, tzn. mít k dispozici postel, a ne jenom úzké rozkládací křeslo na téměř 3 měsíce pobytu, udržovat alespoň základní pořádek a čistotu, neskladovat v lednici či na stole plesnivé potraviny. Vadilo mi i praní pouze 1x týdně, jelikož jsem si sebou nebrala hromady oblečení, musela jsem jej často střídat, a tím pádem i prát ručně v umyvadle. Celkově nebyl byt vhodně zařízený a koncipovaný pro ubytování. Díky pobytu jsem získala nové kontakty a přátele, poznala jsem nejen celý Petrohrad, ale i okolní města, vyzkoušela jsem tradiční ruskou kuchyni, seznámila se s místní kulturou.

Míša: Zastávám názor, že pro mě jakožto budoucí překladatelku je nezbytné se do dané země podívat, uvidět místní realie, mentalitu, „rozmluvit se“. Proto jsem velmi ráda, že jsem jela. Navíc máte možnost uvidět, jak žijí jiní lidé. A já osobně jsem přijela s tím, že si ještě více vážím toho, jak žiji já. A ještě více si vážím toho, kde studuji. Rusko je bohužel ve špatné ekonomické situaci a je to znát. Naše univerzita a jejich se nedají vůbec srovnávat, máme luxusní školu na vysoké úrovni! Ruská škola sice byla v horším stavu, brzy jsem si ale zvykla a ty tři měsíce se daly zvládnout. Oceňuji, že se vedení snaží situaci zlepšit (opravy tříd atd.), protože vím, že to pro ně finančně není jednoduché.

5. Které stránky výměnného studijního pobytu zejména oceňujete:

Barča: Já jsem vděčná za celý pobyt jako takový. Je to vždycky o něčem jiném, mluvit s rodilými mluvčími a slyšet hovorové výrazy, které se běžně na škole nenaučíte.

Míša: Přesně tak. Velmi si vážím toho, že máme takovou možnost se někam podívat a zkusit si studium v jiné zemi.

6. Máte nějaká doporučení, jak výměnný program mezinárodní mobility zlepšit?

Barča: Zásadní námítky nemám, jen bych pro příště zlepšila ubytování – tedy zkusila zařídit vhodnější místo pro pobyt. I tak mám ale na Petrohrad jen krásné vzpomínky!

Míša: Ano, více se zaměřit na ubytování. My jsme s Barčou jely na tři měsíce. Zásadní problémy jsem neměla. Paní majitelka sice měla byt zavalený věcmi (knihami, soškami, suvenýry) – opravdu zavalený, ale s tím jsem trochu počítala. Přijde mi, že Rusové se v tomto i celkem vyžívají. Více mi vadil ale nepořádek. Bydlely jsme u starší paní (70 let), která na čistotu moc nedbala. Jinak byla ale moc hodná, vždy nám pomohla a poradila. Jiná spolužačka jela na měsíc. Ta bydlela také u starší paní (80 let), která ale vyloženě nebyla ráda, že tam nějakou nájemkyni má a dávala to spolužačce dost najevo. Moje celkové dojmy jsou i přes to pozitivní, moc se mi v Petrohradě líbilo a vezu si spoustu krásných zážitků.